EVERWIN VIDHYASHRAM

03.07.2019 STD:II POWER OF READING CAMP – I (PORC) **MATERIAL**

I Like School

by Lenare Hertrick

I like to hear the school bell ring,
And see the children get in line
Then we go marching past the teacher,
And pass so straight and tall and fine.

I like to sing the morning songs,
And give the pledge to our dear flag.
There are so many things I like
That time I find can never tag.

My Senses

I can hear the birds sing,
The dogs bark, the cat mioow,
I can hear the phone ring,
I can hear YOU!

I can see the grass grow,
The bright stars, the yellow moon,
I can see the white snow,

I can see YOU!

I can smell the roast meat,
The fresh bread, the pretty flowers,
I can smell your dirty feet,
I can smell YOU!

I can touch the soft grass,
The cold ice, the wet rain,
I can touch the smooth glass,

I can touch YOU!

I can taste the crispy apple.

The chocolate bar, the cream cake,
I can taste the fresh pineapple
I can taste YOU!

The Story of the Apple Star

Once upon a time, a young apple tree began growing in an orchard. Each night, she would gaze up into the evening sky and admire all the bright and twinkling stars. Oh, how she wished she had just one of those shining stars of her own.

One night, an orchard fairy came to the tree with a promise to grant the little tree one wish. Without hestitation, the young apple tree told the fairy of her wish for a star of her own. The fairy promised that if the apple tree was a good tree and grew to be big and strong and full of red, ripe apples, her wish would be granted.

The apple tree tried her hardest. Each sunny day she lifted her branches up to warm sunshine and each rainy day her roots soaked up the water she needed to grow. After several seasons, her hard work had paid off and she was one of the biggest trees in the orchard with branches heavy with red, ripe apples. She waited and waited for the orchard fairy to return so she could show her what she had done and finally be granted her wish.

The apple tree was beginning to lose hope when one day the fairy returned at last. The tree shook her limbs with excitement, showing off her strong branches and all those beautiful apples. "Look!" she exclaimed, "I've worked so hard and I've waited so patiently. When will I finally be given my wish and one bright star of my own?"

"Oh, my dear tree, "replied the fairy, "Your wish has already been granted. You now have among your branches not just one, but as many stars as you've admired in the night sky"

"But where ?" questioned the apple tree, "All I see on my branches as leaves and these ripe apples!"

The orchard fairy gently answered, "Just peek inside anyone of those apples. There you'll find a special, secret hidden star. It's ready to be discovered by the lucky person who chooses one of the apples you've worked so hard to grow!"

துறவியும், மன்னனும்

துறவி ஒருவர் நாட்டு மக்களுக்கு உபதேசம் செய்யத் தொடங்கினார்.

அதனால் மக்கள் தங்கள் குறைகளை அவரிடம் சொல்லி, அவரின் ஆசியைப் பெற்றுச் செல்லத் தொடங்கினர்.

இந்த விஷயம் அந்த நாட்டு மன்னனின் காதுக்கு எட்டியது.

மன்னன் துறவியின் இருப்பிடத்திற்குச் சென்றார்.

அப்போது அந்தத் துறவி தன் குடிசையைச் சுற்றி சில மரக்கன்றுகளை நட்டுக் கொண்டிருந்தார். அதனால் மன்னன் வந்திருப்பதை அவர் கவனிக்கவில்லை.

உடனே மன்னன், "துறவி மகானே! நான் மன்னன் வந்திருக்கிறேன்!" என்றார்.

துறவி திரும்பாமல், "போ!" என்று சொல்லிவிட்டு, தன் வேலையைத் தொடர்ந்தார்.

மன்னனுக்குக் கோபம் வந்தது.

"துறவியே! உம்மைத் தேடி நானே வந்திருக்கிறேன். சிறிது கூட மரியாதையே இல்லாமல் போ என்கிறீரே!" என்று கத்தினான். துறவி மீண்டும் மன்னனை கவனிக்கவில்லை.

மன்னனுக்குக் கோபம் பொங்கியது. அதைக் கண்ட அமைச்சர் அமைதியாக இருக்கும்படி, சைகை காட்டினார்.

மன்னன் சிரமப்பட்டு, தன்கோபத்தை அடக்கினான்.

"துறவி மகானே! இப்போது நான் போகிறேன். மறுபடியும் எப்போது நான் வரட்டும்?" என்று கேட்டான் மன்னன்.

"நான் செத்த பிறகு வா!" என்றார் துறவி.

அதைக் கேட்டு மன்னன் உள்பட அமைச்சர் பிரதானிகள் அனைவரும் திடுக்கிட்டனர்.

"நீங்கள் செத்த பிறகு வரவா? அப்போது வந்து உங்களை எப்படிப் பார்ப்பது? உங்களிடம் எப்படிப் பேசுவது?" என்று கேட்டான். நான் செத்த பிறகு என்றால், என் மறைவுக்குப் பிறகு என்று அர்த்தமல்ல... நான் குறிப்பிட்ட "நான்' என்பது உன்னுள் இருப்பது. உன் அகந்தையை விட்டு, ஒரு சாதாரண மனிதனாக வந்து என்னைப் பார் என்பதுதான் நான் சொன்னதன் பொருள்!" என்றார் துறவி.

தன் அகந்தையை எண்ணி தலை கவிழ்ந்தான் மன்னன் .

நீதி: அகந்தை எண்ணத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும்